

“Các cháu yêu, xem bà mang quà gì cho các cháu này?” Bà ngoại tỏ ra bí mật.

Quà gì thế nhỉ? Đám thỏ con háo hức mở túi, bên trong có ba chiếc hộp

Chị Thỏ Tuyết cầm chiếc hộp màu cam lên: “Chắc chắn món này là của cháu rồi. Cháu thích màu cam nhất mà.”

Em Thỏ Gió cầm chiếc hộp màu xanh: “Hộp quà này là của cháu.”

“Thế thì hộp màu hồng là của em, đây là màu của công chúa!” Thỏ Hoa cầm chiếc hộp màu hồng.

Bà ngoại mỉm cười gật đầu: “Các cháu mở quà ra xem đi!”

Thỏ Tuyết mở hộp quà màu cam, bên trong là một chiếc ví kẻ ca-rô nhã nhặn. Hay quá, đúng lúc cô bé đang cần một chiếc ví để cất tiền tiêu vặt.

Thỏ Gió mở hộp quà màu xanh ra. Cậu thấy một đôi găng tay kẻ ca-rô dày dặn. Tuyệt vời! Đúng lúc cậu đang cần găng tay để cùng các bạn chơi đập tuyết.

Trong hộp quà của em Thỏ Hoa là gì nhỉ? Một chiếc cặp nơ kẻ ca-rô. Cô bé cài ngay lên tóc, xòe váy quay mấy vòng liền.

Thỏ Mẹ Cầu Vòng bước vào, thấy vậy bèn vui vẻ bảo: “Những món quà này trông thật quen.”

Bà ngoại mỉm cười đáp: “Đúng rồi. Con có nhớ lúc con lên đại học, mẹ đã tặng con món quà gì không?”

“Con vẫn nhớ. Mẹ tặng con một chiếc áo kẻ ca-rô, mặc vào trông rất tươi tắn.” Thỏ Mẹ ngạc nhiên hỏi: “Mấy món quà này cũng làm từ mảnh vải may áo đó ư?”

Bà ngoại gật đầu: “Mảnh vải kẻ ca-rô này của nhà ta có riêng một câu chuyện đấy nhé!”

“Câu chuyện gì thế ạ?” Đám trẻ háo hức hỏi. Bạn nhỏ nào cũng thích nghe chuyện, phải không nào?

